

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/375- /2012. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 342/2012. (X. 17.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

elutasítom,

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (1) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapest rendőrfőkapitánya
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2012. 03. 17-én 10:15 óra körüli időben Budapesten, a Hősök terén egy – a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény hatálya alá tartozó – bejelentett rendezvényen vett részt. A helyszínen néhány fényképet készített a környékről. Eközben békésen, gyalogosan közlekedett a rendőrség által „indokolatlanul nagy erővel” körbezárt területen. Közbiztonságra veszélyes tárgyat nem tartott magánál, és jogsértő cselekmény gyanúját keltő tevékenységet sem végzett.

Elhaladt a Múcsarnok előtti területen, a Jégpályától a Dózsa György út irányába is, ahol közvetlenül a járda szélén nagy létszámú rendőri csoport tartózkodott. Eközben a panaszos fényképeket készített, magatartásával senkit sem akadályozott. Arra lett azonban figyelmes, hogy egy rendőrnő kiabál felé, hogy miért fényképez. A panaszos a rendőrnek azt válaszolta, hogy „miért ne?”, majd folytatta az útját. Ekkor a rendőr utána szólt, hogy adja át a személyi igazolványát. A panaszos a felszólításnak nem tett eleget, mivel a rendőr – L.N. r. főhadnagy, akinek a panaszos a beadványában megadta az azonosítószámát is – fellépéséből nem volt egyértelmű, hogy intézkedés zajlik, ezért békésen tovább haladt. A r. főhadnagy azonban társaival együtt a panaszosra „támadt”. Ennek során egy másik rendőr – akinek a panaszos szintén megadta az azonosító számát – megrángatta a panaszos kabátját, majd a panaszost a földre lökték a rendőrök, és a földön húzták. Ezen események következtében a panaszos fényképezőgépe megrongálódott, képernyője eltörött, használhatatlanná vált.

L. N. r. főhadnagynak ezt követően átadta az útlevelét. A rendőr főhadnagy ezt követően közölte a panaszossal, hogy előállítják, azonban annak okát nem jelölte meg.

Ezután egy másik rendőr érkezett a helyszínre, aki azt állította, hogy közlekedési szabálysértés miatt állítják elő. Ekkor a panaszos kérte, hogy jogi képviselőjét értesítse, erre a rendőr azt felelte, hogy ha a rendőrségre előállították, onnét értesítik az ügyvédet.

A panaszost ezután egy rendőrségi járműbe ültették, majd néhány száz méter múlva egy „rabszállító járműbe” kellett átszállnia. Ennek során megbilincseltek. Ekkor ismét kérte, hogy értesítse ügyvédjét.

A panaszost végül a „BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányságra” állították elő, ahol az ügyeletes tiszt kérdésére elmondta, hogy jogellenesnek tartja az előállítását, majd ismét jelezte telefonálási szándékát. Ezt személyesen nem tehette meg, ugyanakkor az ügyeletes tiszt értesítette a jogi képviselőt. Ezután a panaszost a fogdán helyezték el.

Ezután a panaszost 13:30 és 14:05 óra közötti időben meghallgatták, majd 15:00 órakor folytatólagosan meghallgatták. Véleménye szerint a tanúként kihallgatható rendőrök az épületben voltak, így a folytatólagos kihallgatást korábban is meg lehetett volna tenni. Kifogásolja a panaszos azt is, hogy a szabálysértési előadó sem tette lehetővé számára, hogy a vidéken tartózkodó ügyvéd helyett másik ügyvédet értesítsen.

L.N. r. főhadnagy és a szintén tanúként meghallgatott D. L. r. százados – akinek azonosító számát a panaszos beadványában ugyancsak megjelöli – a szabadságkorlátozás ideje alatt többször is követelte a panaszos által készített felvétel megtekintését, melyet a panaszos azzal a kijelentéssel tagadott meg, hogy arra polgári jogi szerződése van, és nem

kíván szerződést szegni, illetve szerzői jogi oltalom alatt áll a felvétel. A folytatólagos meghallgatás 16:30 óra körüli időben fejeződött be, visszakísérték az előállítóba. Ezután a panaszoszt a szabálysértési előadó elé kísérték, aki a főosztályvezetői utasításra hivatkozással megkérdezte, hogy hajlandó-e a felvételt másolás céljából átadni. Ekkor a panaszos ismét elmondta, hogy mivel jogi képviselőjével nem tudott értekezni, ezért nem adja át, de amint ezt megteheti, úgy azt haladéktalanul átadja. A panaszos ugyanakkor indítványozta, hogy a rendőrségi felvételeket tekintsék meg, különösen D. L. r. százados „népmesei elemeket is tartalmazó” tanúvallomására figyelemmel. Ezt követően rövid időn belül meghozták a szabálysértési határozatot, melyet számára átadtak.

A panaszos sérelmezi, hogy amikor az ingóságait visszakapta, nem volt lehetősége ellenőrizni, a nyolc órán át a rendőrség birtokában volt 8 Gbyte-os adathordozó és a két fényképezőgép memóriakártyájának sértetlenségét. Csak a két fényképezőgépet tudta szemrevételezéssel megvizsgálni, a kártyákon lévő adatok mennyiségét, illetve sértetlenségét nem. Az egyik fényképezőgép bekapcsolásánál derült ki, hogy annak kijelzője eltörött, így a gép használhatatlanná vált. Ugyanezen gépnek a bőrtokja is eltűnt.

Végül 18:20 órakor engedték szabadon a rendőrök a panaszoszt.

A panaszos utal rá, hogy az általa készített felvétel „Budapest 2012 03 17 Hősök tere Rendőrbűnözők” címen a <http://www.youtube.com/watch?v=26th8MWlibU> linken megtekinthető (a továbbiakban: a panaszos által rögzített felvétel).

A beadványban foglaltak szerint a panaszos sérelmezi:

- a rendőri fellépésből nem volt világos, hogy rendőri intézkedés alá vonták;
- a rendőrök a panaszosra támadtak, rángatták, földre lökték és ott húzták;
- nem értesíthette személyesen jogi képviselőjét;
- megbilincseltek;
- az előállítás jogszerűtlenségét, és annak időtartamát;
- a szabálysértési előadó nem tette lehetővé másik jogi képviselő értesítését;
- a letétbe helyezett elektronikus adathordozók sértetlenségét nem volt módja ellenőrizni, valamint, hogy egyik fényképezőgépének kijelzője megsérült, illetve hogy egyik fényképezőgépének bőrtokja eltűnt.

II.

A Panasztestület a bilincselés miatt az emberi méltósághoz, a telefonhasználati jog korlátozásával a tulajdonhoz való jog, valamint a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogának súlyos sérelmét állapította meg, míg a panasz más pontjai vonatkozásában alapjog sérelmét nem tartotta megállapíthatónak. Erre tekintettel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

III.

A vizsgálat során az alábbi bizonyítékok alapján állapítottam meg a döntésem alapjául szolgáló tényállást.

- A panasz (3 lap);
- a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) VI. kerületi Rendőrkapitányság beosztottai által készített rendőri jelentés (3 lap);
- BRFK VI. kerületi kapitányság vezetőjének tájékoztató levelei;
- a letéti jegyzőkönyv (1 lap);
- az igazolás a panaszos előállításának időtartamáról (1 lap);
- meghallgatásról és folytatólagos meghallgatásról készült jegyzőkönyvek (3, illetve 9 lap);
- az I. számmal ellátott DVD lemez BRFK Ideiglenes csapatszolgálati század mappában található MOV005 című videofelvétel (a továbbiakban: rendőrségi videofelvétel);
- a panaszos által rögzített felvétel.

1. A rendőri fellépésből nem volt világos, hogy rendőri intézkedés alá vonták:

A panaszos elmondása szerint a rendőr utána szólt, hogy adja át a személyi igazolványát. A panaszos a felszólításnak nem tett eleget, mivel a rendőr fellépéséből nem volt egyértelmű, hogy intézkedés zajlik, ezért békésen tovább haladt.

Az intézkedő rendőr jelentése szerint 2012. március 17-én 10:20 órakor arra lett figyelmes, hogy a panaszos a közúton sétálva két rendőri rajt folyamatosan videózva közeledett. Amikor a rendőr közelébe ért a panaszos, akkor igazolásra szólította fel, majd közölte nevét, rendfokozatát, valamint a fokozott ellenőrzés tényét és ismét igazolásra szólította fel. Erre a panaszos közölte, hogy dokumentálást kér, majd hátrafordult és a Hősök tere irányába indult, eközben a rendőr jelvéyszámát kiabálta a téren tartózkodó tömeg felé és azt, hogy jöjjenek oda hozzá. A panaszos által készített felvétel tanúsága szerint a panaszos mintegy 2 perc hét másodpercen keresztül szerepelteti az általa közelről „portrészzerűen” rögzített rendőrök arcképét. A videón hallható, hogy a felvétel készítése közben egy rendőrre az alábbi megjegyzéseket teszi: „Ó ott a barátom. Üdvözlöm. 24...-es hamistanú úr.” Eközben közel lépve hozzá az arcát portrészzerűen rögzíti. Ezután a felvételen 2 perc 12 másodpercnél hallható, hogy az intézkedő rendőr a „Jó napot kívánok Uram!” köszöntést intézi a panaszoshoz. Erre a panaszos köszön „Jó napot kívánok!”. Majd a rendőr a „Kérnék szépen egy igazolványt!” szavakat intézi a panaszoshoz, aki továbblépve azt válaszolja, hogy „Majd ha tetszik intézkedni akkor...” Erre a rendőr elmondja, hogy „Intézkedek Önnel, fokozott ellenőrzés van elrendelve, ezért bárkit igazoltathatok” Majd a rendőr a nevét mondja és ekkor a panaszos közbevág, „jó hát akkor kérnék én is dokumentációt!”. Majd azzal láthatóan elfordul a rendőrtől és a Hősök tere irányába indul. A rendőr további – a felvételen nem érthető – közlésére a „jó megvárom” mondatot mondja a panaszos, közben továbbra is a Hősök tere irányába halad, majd a rendőr felszólítja, hogy „Ne menjen el!”. Erre a panaszos azt válaszolja, hogy „Dehogynem!”.

A rendőri jelentés és a felvételek egybehangzóan bizonyítják, hogy a panaszossal a rendőr közölte az intézkedés tényét, ezért ennek tudatában volt, ennek ellenére a helyszínről el

kívánt távozni és ebbéli szándékának hangot is adott. Ezért a panaszban előadott tényállítás valótlannak bizonyult.

2. A rendőrök a panaszosra támadtak, rángatták, földre lökték és ott húzták:

A panaszos állítása szerint a rendőrök rátámadtak, rángatták, a földre lökték és ott húzták.

Az Rtv. 47. §-a alapján a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszer) alkalmazhat.

A rendőrségi videofelvétel (mely az I. számmal ellátott DVD lemez BRFK Ideiglenes csapatszolgálati század mappában található MOV005 címmel) tanúsága szerint a panaszost hárman fogták meg, miután az intézkedés helyszínéről eltávozott. Felszólították, hogy a rendőrök által megadott helyre távozzon az úttestről. E felszólításnak a panaszos látható figyelmet nem szentelt, majd az ismételt felszólítás alkalmával a rendőrré nézett, közben kezeit a fogásból kihúzta, megállt, majd a Hősök terén tartózkodók felé kiáltott a felvételen nem érthető szavakat. Eközben a rendőrök megfogták és most már határozottan az általuk megadott irányba tolták a panaszost, aki dülöngélő mozgással haladt, amit a rendőrök mozgása követett. Amint egy közlekedési jelzőlámpa oszlopa mellett haladtak el, abba a panaszos belekapaszkodott, majd ekkor egy negyedik rendőr és a már ott tartózkodó társa a panaszos kapaszkodó kezét megfogta és lefejtette a lámpáról. Ezután a panaszos az őt fogó rendőrökre nehezedett, lábaival az egyik rendőr lábait átkulcsolta, és így vitték le az úttestről. A járdán a panaszost a földre tették, aki ott háton fekvő helyzetben maradt és lábával tovább szorította az őt addig vivő egyik rendőr lábát. Ekkor felszólították, hogy engedje el a kollégát, amire azt válaszolta, hogy „En nem fogtam őt. Ők támadtak meg engem!”. Ezután az egyik rendőr megkérdezi, hogy „Feláll uram?” eközben a panaszos a földről felülve fel kívánt állni, ez eddig őt vivő rendőrök felsegítették a karjánál fogva. Ezt követően a panaszos igazolta magát.

A fentiek alapján megállapítottam, hogy a panaszos nem öncélú erőszak áldozata lett, továbbá állításával ellentétben nem húzták a rendőrök a földön. A rendőri intézkedésnek aktívan ellenszegült, ezért a testi kényszer alkalmazása jogszerű volt, a panasz e részében alaptalan.

3. Nem értesíthette jogi képviselőjét.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.

A panaszos beadványában előadta, hogy „Kértem tegye lehetővé, hogy telefonon értesítem jogi képviselőmet. Ezt nem tette lehetővé. Annyi volt a hozzászólása, majd ha bevitték a rendőrség értesíti az ügyvédet.”

A rendőrségi videofelvétel tanúsága szerint a panaszost azután, hogy igazolta magát, előállítás céljából a helyszínen tartózkodó szolgálati gépjárműbe kívánták ültetni. Ennek során először ismét el kívánt távozni a helyszínről, amiért a rendőrök felszólítják, hogy

intézkedés alatt áll, ne távozzon. Majd a panaszos jelzi, hogy egy a helyszínen tartózkodó személyt szeretne értesíteni. Erre a rendőrök közlik, hogy telefonon értesítik. Ekkor egy kívülálló személy megkérdezi a panaszost, hogy „Kinek szóljak?”. A panaszos erre válaszol, és részére egy papírdarabot ad át, illetve miután közlik vele, hogy hová lesz előállítva, ennek tényét is közli az illető személlyel, majd a segítségét megköszöni.

Az intézkedő rendőr jelentésében leírja, hogy a panaszos többször a helyszínen tartózkodók segítségét kérte az intézkedés folyamán, kiabálva. Ezt a tényt a fent részletezett rendőrségi videofelvétel is megerősíti.

A BRFK VI. kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele szerint a panaszos részére a telefon használatát a korábbi ellenszegülő magatartására, valamint jogosulatlan segítség igénybevételi kísérletére tekintettel nem engedték meg, ugyanakkor a helyszínen tartózkodó egy személy részére a panaszos az ügyvédje névjegykártyáját átadhatta.

Az előállítást követően a panaszos által meghatározott további személy – ügyvéd – kiértesítése telefonon megtörtént. A BRFK VI. kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele szerint az ügyvéd ennek során azt közölte a rendőrrel, hogy vidéken tartózkodik és egyéb elfoglaltsága miatt nem tud megjelenni, és amennyiben mégsem tudna senki megjelenni, „Hermán úr ne idegeskedjen, mert el tudja látni saját védelmét, ugyanis többször volt már hasonló helyzetben.” Az ügyvéddel történt beszélgetés tartalmáról az ügyeletes tiszt tájékoztatta a panaszost.

Összességében a panaszos az intézkedés során egy személyt a helyszínen értesíthetett, további egy általa meghatározott személy értesítését a rendőrség elvégezte. A panaszos aktív ellenszegülésével és jogosulatlan segítség kérésű kísérleteivel veszélyeztette az intézkedés sikerét, illetve akadályozta azt, továbbá magatartásával annak időtartamát megnövelte. A telefonos értesítés tovább nyújthatna az intézkedés időtartamát technikai problémákra való hivatkozással, illetve olyan jogosulatlan segítség gyors igénybevételét eredményezhette volna, amely további erők elvonásához vezetett volna az elsődleges feladatuktól, mely a rendezvény biztosítása volt. Ezzel tovább veszélyeztethette volna az intézkedés sikerét, amely így is a szükséges létszámot legalább kétszeresen meghaladó erőt kötött le, a szükséges időt jelentősen meghaladóan, elvonva ezzel őket az elsődleges feladatuk teljesítésétől. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. § (4) bekezdése szerint a rendőri intézkedés során úgy kell eljárni, hogy a rendőr megelőzze megtámadását, lefegyverzését, továbbá akadályozza meg, hogy a figyelmét a szolgálati tevékenységtől elvonják vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják fel. Emiatt jogosan alkalmazta a rendőr az Rtv. 18. § (1) bekezdése első mondatának második fordulatában foglalt ama kitételt, hogy az intézkedés céljának veszélyeztetése miatt a telefon használatát nem engedte meg a helyszínen, azonban jogai előmozdítása érdekében a gyors – mintegy 17 másodpercig tartó – személyes segítségkérést engedélyezte.

Ezért a panasz e részében alaptalan.

4. A bilincselés jogalapja.

A panaszost megbilincseltek az előállítás során. Az Rtv. 48. § *a)-d)* pontjai szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott

személy önkárosításának, támadásának, szökésének megakadályozására, ellenszegülésének megtörésére. Amint azt az e törvényi rendelkezéshez fűzött indokolás is kifejti, a bilincs alkalmazására nem csak tényleges aktív ellenszegülés megtörése érdekében kerülhet sor, hanem megelőző jelleggel anélkül, hogy az intézkedés alá vont személy ilyen magatartást tanúsítana. A panaszos korábbi aktív ellenszegülő magatartására tekintettel a rendőr jogszerűen alkalmazott bilincset a panaszossal szemben az előállítás során, ezért a panasz e részében alaptalan.

5. Az előállítás jogalapja, időtartama.

A panaszos a fent részletezett magatartásával aktívan ellenszegült a rendőri intézkedésnek, holott az Rtv. 19. § (1) bekezdése alapján a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. E kötelezettség – amint azt az Emberi Jogok Európai Bírósága a Barta kontra Magyarország ügyben (26137/04. számú kérelemre) hozott ítélet 71. pontjában kifejtette – egy demokratikus társadalomban az általános állampolgári kötelezettségek része.

A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. A rendőri intézkedés jogszerűségét nem érinti az, hogy az Rtv. 20. §-ában előírt formai követelmények mennyiben valósulnak meg az intézkedést megelőzően, annak jogszerűségét a kellő jogalap adja, amely a fokozott ellenőrzés okán kétség kívül fennállt.

Az Rtv. engedelmességi kötelezettségre vonatkozó előírásának megsértése az akkor hatályos jogszabályok szerint önmagában szabálysértésnek minősült. Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Kormányrendelet 40/A. § (1) bekezdése szerint, aki a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható. Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani. A panaszos aktív ellenszegülő magatartására tekintettel melyet, a felszólítások ellenére is folytatott, szükséges volt adott helyzetben az előállítása annak érdekében is, hogy jogsértő magatartását hatékonyan megszakítsák, a rövid időn belüli ismételt elkövetést megakadályozzák. Emellett a jogbiztonság érvényre juttatása, valamint a minél hatékonyabb visszatartó erő érdekében a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása is indokolta az előállítást.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése alapján a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

Az előállítás során minden esetben, illetve szükség esetén el kell végezni a Szolgálati Szabályzat 31. § (5)-(11) bekezdéseiben meghatározott feladatokat, mely szerint az előállító helyiségben történő elhelyezéskor, az előállított, elővezetett, visszatartott személyt fel kell világosítani az intézkedés várható időtartamáról. Ruházatát át kell vizsgálni, és tőle el kell venni azokat a tárgyakat, amelyeket fogva tartáskor sem tarthat magánál. Az elvett tárgyakról, értékekről jegyzőkönyvet kell készíteni. Nyilatkoznatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról,

szükség esetén orvosi ellátásban kell részesíteni, igény esetén élelmszert biztosítani. Emellett a panaszos ellen szabálysértési eljárás indult, amelynek során többször meghallgatták, tanúkat hallgattak meg, majd az ügydöntő határozatot meghozta a hatóság, és azt részére kézbesítették. A tanúk szolgálatot teljesítő rendőrök voltak, akiknek egyéb irányú esetleges feladataikra is tekintettel az a szubjektív panaszosi feltevés, hogy kihallgatásuk nem kellett, hogy késsen mintegy 40 perccel, a jelen eljárásban nem tisztázható. Azonban ama tény alapján, hogy a tanúk meghallgatására a panaszos által lehetségesnek vélt időpontot követő 40 perccel később sor került, a hatóság arra a következtetésre jutott, hogy ez nem eredményezte az eljárás jelentős elhúzódását.

Ezért a panaszos 2012. március 17-én 10:20 órától 2012. március 17-én 18:20 óráig történt előállítására nem tekinthető aránytalannak, a panasz e részében megalapozatlan.

6. A szabálysértési előadó nem tette lehetővé más jogi képviselő értesítését.

A szabálysértési eljárásban a védelemhez való jog gyakorlásának esetleges sérelme miatt a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény alapján a kifogás intézménye biztosít hatékony jogorvoslatot. Ezért a panasz e része nem képezte érdemi vizsgálat tárgyát.

7. A letétbe helyezett elektronikus adathordozók sértetlenségét nem volt módja ellenőrizni, egyik fényképezőgépeinek kijelzője megsérült, illetve egyik fényképezőgépeinek bőrtokja eltűnt.

A panaszos előadja, hogy a letétbe helyezett tárgyak kiadása során megvizsgálta az egyik fényképezőgépet és annak kijelzője meghibásodását, illetve egyik bőr tok eltűnését sérelmezte is. E tény alapján a hatóság arra az okszerű következtetésre jutott, hogy a panaszos a letétbe helyezett tárgyait megkapta, azokat átvizsgálta. Amennyiben elektronikai eszköz nem állt rendelkezésére, hogy az adathordozókon lévő adatokat ellenőrizze, úgy ezt a rendőrségnek felróni nem jogosult, hiszen ilyen eszközt biztosítani a rendőrség nem köteles. A Szolgálati Szabályzat 31. § (5)-(6) bekezdései szerint az előállító egységben történő elhelyezést megelőzően a fogvatartott személynél lévő tárgyakról 3 példányos jegyzéket kell készíteni. A letétként kezelt fizetőeszközt címletenként és – amennyiben sorszámmal rendelkezik – sorszám szerint, a többi letétként kezelt tárgyakat megnevezésük, számuk és egyedi azonosítást lehetővé tevő jellemzőik feltüntetésével kell a jegyzékben feltüntetni. A jegyzék eredeti példánya a letét őrzési helyén, a másolati példányok közül egy a fogvatartottnál, egy pedig az átíró tömbben kerül elhelyezésre. A letétként kezelt tárgyak letételkori, valamint megfelelő állapotban történő megőrzéséről az előállító egységet üzemeltető rendőrkapitányság, határrendészeti kirendeltség, rendőrőrs, illetve az előállító egység üzemeltetője gondoskodik. Az elhelyezés megszüntetését követően a fogvatartott személy részére a letéti tárgyai átadásra kerülnek. A letéti tárgyak nem igazolt hiányának, megrongálódásának vagy megsemmisülésének okát – jegyzőkönyv felvételét követő – parancsnoki kivizsgálás keretében kell megállapítani.

A panaszos elmondása szerint egyik fényképezőgépe tokjának eltűnését sérelmezte. Azonban a letéti jegyzőkönyv tanúsága szerint csak egy nyakba akasztható táskát adott le. A letéti jegyzőkönyvön a panaszos aláírásával később azt igazolta, hogy a fogvatartása alkalmával tőle átvett készpénzt, értéket és tárgyat az adott napon hiánytalanul visszakapta. A jegyzőkönyvön a sérüléssel kapcsolatos észrevételt nem tett. A keletkezett sérüléssel kapcsolatos vizsgálat, és az esetlegesen fizetendő kártérítés kérdése azonban nem képezi a jelen ügy tárgyát.

A BRFK VI. kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele részletesen ismerteti a letéti tárgyak átvételének lényeges mozzanatait. E szerint a panaszos az átvételkor meg kívánta tekinteni a részére visszaadott dolgok állapotát, ennek során észlelte az egyik fényképezőgép meghibásodását, melynek bemutatására az ügyeletes tiszt meg is kérte a panaszost. Ezt a panaszos megtette olyan módon, hogy bekapcsolta a fényképezőgépet és így láthatóvá vált számára, hogy annak kijelzője eltört, meghibásodott. Abbéli véleményének adott hangot, hogy a sérülés feltételezhetően az intézkedés során keletkezett, csak akkor nem észlelte. A sérüléssel kapcsolatosan tett intézkedésekről a rendőrkapitányság vezetőjének levele nem ad tájékoztatást. Tény, hogy a rendőrségi iratok a sérülés bejelentéséről szóló jegyzőkönyvet nem tartalmazzák. A panaszos előadta, hogy amikor e sérülést, és a „tok” hiányát jelezte, akkor az ügyeletes tiszt a jegyzőkönyv felvételéről lebeszélte azzal, hogy a „szabadulási igazoláson” tüntesse fel ez irányú észrevételeit. E felajánlást a panaszos elmondása szerint elfogadta. Az igazoláson valóban látható a panaszos kézzel tett erre vonatkozó bejegyzése. Ebből a hatóság okszerűen arra következtetett, hogy a jegyzőkönyv felvételének elmaradását nem tartja sérelmesnek a panaszos, így e körülmény nem képezte vizsgálat tárgyát.

A börtök eltűnése és az elektronikus adathordozók tartalmának vizsgálhatósága vonatkozásában a panasz nem megalapozott, míg a fényképezőgép sérülésének vizsgálata nem tartozik a jelen eljárás tárgykörébe.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

A hatóság eljárása során megállapította, hogy a panaszos jobb tudomása ellenére azt az ügy szempontjából jelentős valótlan tényt állította, hogy nem tudta, hogy rendőri intézkedés alá vonták, továbbá, a rendőrök őt a földön húzták. Erre tekintettel a hatóság tájékoztatja a panaszost, hogy amennyiben jobb tudomása ellenére valótlan tényt valónak állít, úgy a Ket. 51. § (5) bekezdése alapján, a Ket. 61. § (2) bekezdésére tekintettel ötezer forinttól ötszázezer forintig terjedő eljárási bírsággal sújtható.

IV.

A Panasztestületnek a bilincseléssel, valamint a telefon használatával kapcsolatosan tett megállapításival a határozat III. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikke, IV. cikke, XXIV. cikke;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 35. § (1) bekezdése, 100.§ (1) bekezdés *a*) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 18.§ (1) bekezdés, 19. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdés *f*) pontja, valamint (3) bekezdése, 47. §-a, 48. § *a*)-*d*) pontjai, 92. § (1) bekezdése, a 93/ A § (6),(7) és (9) bekezdései;
- a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 5. § (4) bekezdése, 31. § (5)-(11) bekezdései;
- az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Kormányrendelet 40/A. §-a.

Budapest, 2013. február „ „

**Papp Károly r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**